

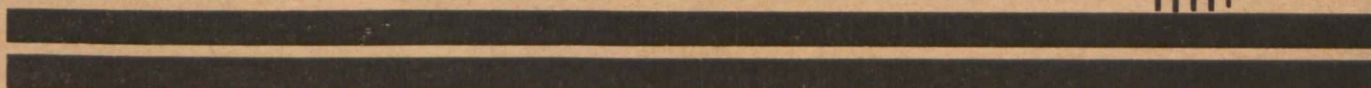
TTG

**TARTU TÛTARLASTE-
GÛMNASIAUMI JA
TARTU TÛTARLASTE-
KESKKOOLI AJAKIRI**

Nr. 8

**30. MÄRTS 1935
VII AASTAKÄIK**

**L
O
T
E
R
I
I****Tuleb! Tuleb!**

T. T. G. ja T. T. K.

SUURLOTERII-ALLEGRI!

Tuleb hiiglama mai-mürgel oma võitude uputusega, piiramata lõbustustega ja päratu panamaga! Annetuste voorid ummistavad tänavad ja kipuvad lõhki litsuma vana armsa T. T. G.! Sajad nobedad korjajad ja loendamatud loteriilased on tulvil joovastusest ja õnnest, et nii lõpmata hästi veab.

Tuleb!**Tuleb!****A
L
L
E
G
R
I**

Kooli elu.

1934./35. õ.-a. I POOL ARVUDES.

(Märkus: sulgudes on eelmise õppeaasta I poole arvud.)

1. Õpilaste arv. Õppeaasta alul 459 (430), tuli juurde 8 (14), lahkus 13 (12); õppepoolaasta lõpul 454 (432).

2. Puudumine. Puudunud tundide üldarv 6502 (7548); iga õpil. kohta 14,32 (17,5); ei puudunud üldse 141 (116); hilinemise kordi üldse 128 (116); ei hilinenud 336 (334); hilinemisi õpil. kohta 0,28 (0,27). — Klasside järjestus puudumise suhtes vähemast arvust suuremani: III-a kk. — 7,6 t., II-a, I kk., IV-c, IV-a, V-a, IV-b, III-b g., III-b kk., III-a g., II-b, V-c, V-b — 27, 1 t. — Klasside järjestus hilinemise suhtes vähemast arvust suuremani: III-a g. — 0,12, IV-a, III-a kk., V-b, II-a, IV-b, I kk., V-a, II-b, IV-c, III-b g., III-b kk., V-c — 0,68.

3. Edasijõudmine. Väga häid otusid kokku 706, iga õpil. k. 1,55; häid — 2134, iga õpil. k. 4,7; rahuldavaid — 2852, iga õpil. k. 6,28; puudulikke — 466, iga õpil. k. 1,03; nõrku — 24, iga õpil. k. 0,053; ühtegi puudulikku ega nõrka ei olnud 224 (250) õp., nende % 49,3 (58); 1 puudulik oli 88 õpil., 2 puudulikku 66 õpil.; 1 nõrk 14 õpil.; 3 ja rohkem p., 2 ja rohkem n., 1 p. ja 1 n. ja rohkem 68 õpil., nende % 15; puudul. nreid iga õpil. kohta 1,13 (0,84); cum laudes'id 16 (15). — Klasside järjestus edasijõudm. keskmise nri järele: IV-a —

3,705; I kk. — 3,660; III-a kk. — 3,609; V-a — 3,557; IV-c — 3,553; III-a g. — 3,508; V-c — 3,491; II-b — 3,439; IV-b — 3,417; III-b — 3,408; V-b — 3,395; II-a — 3,393; III-b kk. — 3,376.

4. Käitumine ja hoolsus. Käitumine v. hea 446, hea 7, kokku 453 (421), nende % 99,78 (97,5); käitumine rah. 1 (11), nende % 0,22 (2,5); hoolsus v. hea 206, hea 154, kokku 360 (327), nende % 80,39 (75,7); hoolsus rah. 71 (95), nende % 15,64 (22); hoolsus puud. 17, hoolsus halb 1, kokku 18 (10), nende % 3,97 (2,3). — Märkuste üldarv 54 (64), iga õpil. k. 0,12 (0,15); märkusi tehtud 43 (54) õpilasele. — Klasside järjestus hoolsuselt paremalt halvemale: I kk. — 4,5, III-a kk., IV-a, III-a g., V-a, V-c, IV-b, V-b, III-b g., III-b kk., IV-c, II-a, II-b — 3,67. — Klasside järjestus märkuste arvult paremalt halvemale: III-a kk., III-b kk., IV-c (puuduvad märkused), V-a — 0,04, IV-b, I kk., II-a, III-a g., III-b g., V-b, IV-a, III-b g., V-c — 0,58.

ÕPILASTE EDASIJÕUDMINE 1934./35. Õ.-A. III VEERANDIL.

Klasside järjestus keskmise edasijõudmise numbri järele: IV-a — 3,735, I kk. — 3,697, III-a kk. — 3,656, III-a g. — 3,563, III-b g. — 3,544, IV-c — 3,493, II-b — 3,438, V-a — 3,422, II-a — 3,419, V-b — 3,405, III-b kk. — 3,398, V-c — 3,383, IV-b — 3,358.

TARTU TÛTARLASTE-
GÛMNAASIUMI JA TARTU
TÛTARLASTEKESKKOOLI
HÄÄLEKANDJA

Nr. 8.

30. märtsil 1935.

VII aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tõtarlastegõmnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: Aug. Raud, abid: A. Raielo ja S. Liiv. Tegev toimetaja: H. Puusepp. Toimetuse liikmed: H. Albert, L. Hermann, E. Mõrd, L. Reinberg, A. Repson, E. Tobias. Talituse juhataja: V. Käpa. Kaastõõd võtavad vastu toimetuse liikmed igal ajal. — „T.T.G.“ ilmub aastas 10 korda, nimelt: 20. sept., 20. okt., 15. nov., 30. nov., 20. detss., 20. jaan., 20. veebr., 20. märtsil, 20. apr. ja 20. mail.

Tellimishind: aastatellijaile 20 senti number, üksiknumbritel tellijaile 25 senti number.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilasperele aastapäevaks.

On elus väärtusi, mida ei tohi hõljata. Üks neist on noorte eneseteostamine igakõlgses enesearendamises. Siia kuulub ka õpilaste isetegevus nende omavalitsuse raamides. Isik, kes ei taotle eneseteostamist juba nooruses, ei ürita seda hiljem ka vanemas eas. Ta võib jääda vaid passiivseks olelejaks ja saamatuks virelejaks kogu eluajaks. Ei saa temast aktiivset teinimest ega julget ründajat. Elades kuidagi oma varjuelu ei ole temast kasu ühiskonnale ega oska ta oma elu nõnda korraldada, et sel oleks sisu. Elu, eriti meie eesti elu, nõuab aatelisi teinimesi ja julgeid võitlejaid. See ei käi üksi meeste kohta, vaid ka naised peavad teadma, et nad olgu ise enese eest väljas. Tänapäev on naised samaväärsed meestega, ärgu nad seda unustagu. Seda meenutades soovin õnne meie Õpilasperele ta aastapäevaks. Oldagu valvel meie Õpilaspere isetegevuse ja eneseteostamise vahitornis! Kadugu loiduse ja ükskõiksuse mustad linnud meie pea kohalt! Vähem pidutsemist ja rohkem töõd!

J. R O O S,
direktor.

Õpilaspere kaheksandal aastapäeval peatume hetkeks ja vaatame nagu ikka peatusmomentidel esiteks minevikku ja siis tulevikku.

Vastlõinud ajavahemikule Õpilaspere elus tagasi vaadates silmame seal rahuldavat ja rahuldamatut. Lõhemal erapõõletul sõvenemisel tuleb märkida, et Õpilaspere isetegevuse teotsemispiirid erinevad tema esialgselt olnud piiridest. Mõõrajaks on siin olnud

mitmesugused, nii seesmised kui välised tegurid. Muuseas on siin mõjuosa olnud õppetegevuse suurenenud nõudmisil ja Õpilaspere tegevuse hinnanguil. Isetegevus kui üks noorte eneseväljendusi on oma olemuselt tundlikum, kui seda näiliselt võib arvata. Ta tõmbub kokku igal teravamal puudutamisel. Ka nõuab iga tegevus oma avalduste täideviimiseks aega, muidu jääb kõigest rebenenud ja katkendlik ilme. Samuti nõuab iga tegevus tunnustust, et mitte sattuda pettumusmeeleollu.

Käesoleval korral tahaksin ühte soovida, mis alati kõigest üle viib, ikka ergutab: Mõistkem üksteist! Mitte nii palju kohtumõistmist, vaid enam inimlikku arusaamist ja kaasaaitamist! Igal juhul tuleks analüüsida nähtuste põhjusi. Isetegevusega otsime oma tõe ja õigust, kuid see on probleem, mille lahendamine nõuab suurt eneseohverdamist. Sageli tuleb küsida: kus on tõe? mis on tõe? Formaalne kuju pole isetegevuses veel kõik, sellele on vaja sisu, väarikat sisu. Sisu andmiseks aga tuleb süveneda nähtustesse, tuleb mõelda, otsida. Nagu kõikjal nii vaheldub isetegevuseski tõus ja mõõn — see on paratamatu. Mõõn on vajalik selleks, et oleks tõus.

Neid ridu kirjutades ei soovi ma mingit sähvatavat hoogu ega paku paiskuvaid sõnasädemeid. Tehkem seda, mis just parajasti võimalik, viigem Õpilaspere isetegevust edasi jõukohaselt. Mõelgem kõige juures ka põhimõtetele: olgem kõige juures inimesed ja kasvagem inimesteks, kuigi vahepeal esineb hetkelisi pettumusi.

Helgi Puusepp,
Õpilaspere vanem.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere!

Ühinen Sinu aastapäeval teiste õnnitlejatega ja soovin Sulle edaspidiseks kõike head ja kaunist. Minu tõsiseim kaaluteldud soov on, et Sa ei väsiks hoidmast neid püsivaid väärtusi, mida oled saavutanud seni tahtelise töö ja püüuga, samuti et Sa ei väsiks otsimast uusi väärtusi, mida võib leiutada küllaldaselt sellest keskkonnast, mille Sa moodustad ise, mille moodustab meie kool, mille moodustavad meie keskkoolid.

T. T. G., T. T. K.!

Hoidu iganemast, sest iganemine toob kaasa vananemise, see omakorda huvipuuduse, ja siis on kõigil edasiviivail taotlustel lõpp. Ära kaota kohusetruudust, ära veereta ülesandeid ainuüksi väljavalitute õlgadele, vaid löö kaasa in corpore. Üksainus pole lahingväljal sõdur! Ja Teie, need väljavalitud, ärge võtke enda kanda rohkem, kui kanda suudate, sest niiviisi toimudes muutute varsti noorteks raukadeks. Ei ole suur oskus juhil ise kõike ära teha, vaid juhi geniaalsus on hulkade jõudu võimalikult rohkel määral liikuma panna.

T. T. G., T. T. K.!

Avarda oma otsingute-välju, leiuta ajale vastavaid tegelemisalasid, hoidu aegumis- ja iganemishädaohust kui surmast ja lase tükksuda oma noorel verel jõuliselt ja julgelt!

Aug. Raud,
„T. T. G.“ peatoimetaja.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere organite tegevusest 1934./35. õppeaastal.

T.T.G. ja T.T.K. Õpilaspere valitsus
ühes direktoriga.
I rida — dir. J. Roos, Õpilaspere vanem H. Puusepp, valitsuseliige I. Mälberg; II rida — val-
liikmed: A. Jürgenthal, L. Mals, H. Nigol,
A. Kosesson.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere Esinduse ja valitsuse tegevus.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere Esinduse tegevus algas 8. IX 34 Esinduse esimese koosolekuga. Esimesel koosolekul oli Esinduse juhatuse ja Õpilasp. vanema kandidaatide valimised. Esinduse juhatajaks valiti A. Parmson V-a, abiks H. Kama V-b; kirjatöimetajaks H. Albert V-b, I abiks K. Tammemägi IV-a, II abiks V. Liik III-a kk. Õpilaspere vanema kandidaatideks valiti: H. Puusepp V-b, A. Parmson V-a, H. Kama V-b, M. Sarv V-a, H. Albert V-b.

Õpilaspere vanema valimised õpilaste poolt toimusid 12. IX 24, kus 74,2%-ga õpilaste üldarvust valiti Õpilaspere vanemaks H. Puusepp V-b.

Vahepeal kujundas H. Puusepp valitsuse.

Järgmisel koosolekul 20. IX kinnitas Esindus Õpilaspere valitsuse järgmises koosseisus: korravalvuriks L. Mals'u IV-b, laekuriks I. Mälberg'i V-a, kirjatöimetajaks H. Ni-

gol'i V-b, ringide-juhiks A. Jürgenthal'i IV-c, haridusjuhiks A. Kosesson'i V-b. Samuti kinnitas Esindus sel koosolekul ajakirja „T.T.G.“ toimetuse ja valis kohtunikeks L. Söödi III-a, J. Dreimann'i V-c ja S. Siisk'i V-a. Samal koosolekul aruteldi veel mitmeid seesmisi küsimusi.

Järgnevail Esinduse koosolekul on aruteldud Esinduse kodukorra ja Õpilaspere-hommikute küsimusi, on kinnitatud valitsuse deklaratsioon, ringide tegevuskavad, eelarved ja toetussummad, mitmesuguseid valitsuse ettepanekud; on kaaluteldud ajakirja „T.T.G.“ elustamise ja sisustamise küsimusi jne.

Õpetajaist on Õpilaspere hooldajaks J. Püttsepp ja F. Laarens.

Õpilaspere valitsus on arutelnud oma 6 koosolekul peamiselt õpilaskonna elu jooksvaid küsimusi ja ta tegevus on piirdunud nende küsimuste elluviimisega ning tegeliku rakendamisega. Muu kõrval on ta pakkunud oma kaas-

abi koolile tähtsamate kooliürituste puhul, nagu seda olid J. Aavik'u lahkumisaktus, prof. M. J. Eisen'i mälestusaktus, kooli aastapäev, karskusaktus, 1. dets. mälestusaktus, Tartu l. vabast. aktus, Vabariigi aastap. aktused, „Kalevala“-aktus, jõuluõhtu jne.

päeva ei saanud Ringi tegevus olla enam kuigi intensiivne saabuvate kordumispäevade ja eksamite tõttu. Peeti vaid kaks referaatkoosolekut.

Sel õppeaastal kuni käesoleva Õpilaspere aastapäevani on peetud 6 koosolekut, neist 5 referaatkoos-

T.T.G. ja T.T.K. Õpilasp.
Esinduse juhatus:

H. Albert, A. Parmson (juhataja), K. Tammemägi, H. Kama; puudub V. Liik.

Kirjandusringi juhatus:

istuvad — õpet. E. Tooms (hooldaja), H. Puusepp (juhataja), dir. J. Roos; seisavad — T. Konsen, H. Albert, H. Kama, L. Reinberg; puudub õpetaja-hooldaja A. Raielo.

Kirjandusring.

T. T. G. ja T. T. K. Kirjandusring algas teotsemist käesoleval õppeaastal avakoosolekuga 11. IX 34. Avakoosolekul valiti Ringi juhatus järgmises koosseisus: juhatajaks H. Puusepp V-b, abiks L. Reinberg IV-a, laekuriiks H. Kama V-b, kirjatöim. H. Albert V-b, abiks T. Konsen IV-a.

Õpetajasliikmeiks-hooldajaiks on pr. E. Tooms ja hr. A. Raielo.

Liikmeid on Kirjandusringil 130.

Möödunud õppeaasta lõppveerandil pärast Õpilaspere aasta-

olekut ja 1 juhatusekoosolek. On kantud ette järgmised referaadid teemadel: A. Repson: „Nimede eesitamine tähtsusest“; dir. J. Roos: „Rahvusliku kirjanduse olemus“; H. Puusepp: „H. Kibuviits'a naistüübid“. Viimane referaat korraldati koos T. P. G. vastava ringiga ja oli osavõtult väga rohkearvuline. Oponentiks oli T. P. G. õpilane V. Valter. Järgnevalt korraldati teine koosolek T. P. G-s, kus refereeris P. Hubel (T.P.G.) teemal „H. Ranna „Keha ja vaim““; oponentiks oli H. Albert (T. T. G.).

Peale selle korraldas Kirjandus-
ring hõimuaktuse (20. X 34).

Ringi raamatukogu on leidnud
rohket tarvitamist arvukailt liik-
meilt-lugejailt. Raamatuid on ko-
gusse jällegi juurde muretsetud.

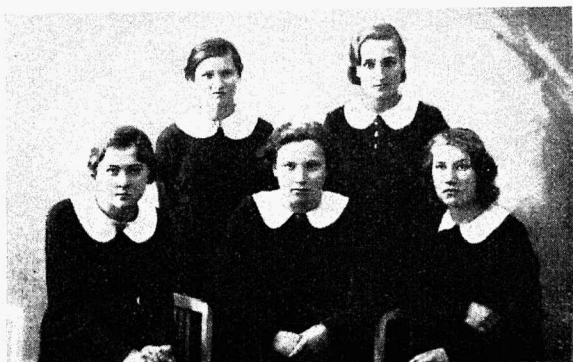
Ringi tegevus jätab rahuliku
töö üldmulje. Erilist aktiivsust ei
saa rõhutada. On tehtud tööd vaid

kur, V. Liik III-a kk. — laekuri abi.
Õpetajaks-hooldajaks on hr. J. Pütt-
sepp. Liikmeid Kunstiringil on 78.

Üldkoosolekuid peale avakoos-
oleku pole olnud. Juhatuse-koos-
olekuid on peetud 4. Korraldati
koos T.P.G. Kunstiringiga prof. N.
Triigi austamisõhtu, kus kõneles hr.
Vaga teemal „N. Triigi elu ja loo-

Kunstiringi juhatus:

istuvad — H. Kama, A. Koses-
son (juhataja), F. Krimm; sei-
savad — V. Liik, S. Arens;
puudub hooldaja-õpetaja
J. Püttsepp.

Enesekasvatuseringi
juhatus:

istuvad — õpet. T. Künnapas
(hooldaja), M. Sarv (juhataja),
A. Repson; seisavad — I. Mäl-
berg, M. Reeben; puudub
L. Reinberg.

niipalju, kui seda on lubanud aeg
ja olud ja kuipalju seda on nõud-
nud õpilaste vastavad huvid.

Kunstiring.

T.T.G. ja T.T.K. Kunstiringi ava-
koosolek peeti 13. IX 34. Kunsti-
ringi juhatusesse koosseis käesoleval
õppeaastal on järgmine: A. Koses-
son V-b — juhataja, H. Kama V-b —
juhataja abi, Fr. Krimm III-b.g. — kir-
jatoimetaja, S. Arens III-b.g. — lae-

ming". Teiseks korraldati referaat-
koosolek jälle koos T.P.G. Kunsti-
ringiga, kus esines referaadiga hr.
Nõmmik vene kunsti üle. T. T. G.
Kunstiringi juures töötavad joonis-
tustunnid vil. L. Raba juhatusel ja
väga laiaulatuseliseks osavõtu poo-
lest on kujunenud plastika-tunnid
vil. P. Reinbaum-Lindenau juhatu-
sel. Kavatsusel on korraldada koos
T. T. G. Muusikaringiga tantsude-
ja muusika-õhtu.

Üldiselt tegevuses tagasi tõmbunud, on Ring siiski jõukohaselt töötanud. Eriti näitab seda plastika-tundide tegevus.

Enesekasvatusering.

T. T. G. ja T. T. K. Enesekasvatuseringi tegevus on avaldunud järgmises.

ringi juhatus koosseisus: M. Sarv V-a — juhataja, A. Repson-Raadla — juh. abi, I. Mälberg V-a — kirja-toimetaja, M. Reeben II-a — kirja-toimetaja abi, L. Reinberg IV-a — laekur. Õpetajaks-hooldajaks on hr. T. Künnapas.

Juhatuse-koosolekuid on peetud arvult 5, üldkoosolekuid 1 (ava-

Muusikaringijuhatus.

istuvad — õpet. P. Konsap (hooldaja), A. Vent (juhataja), õpetajasliige T. Jakobson; seisavad — E. Tobias, M. Sarv, K. Tammemägi, L. Sütt.

Spordiringi juhatus:

istuvad — õpetajasliige M. Treier, L. Ahas (juhataja), õpet. L. Haamer (hooldaja); seisavad — N. Pehka, A. Parmson, L. Sööt, E. Rästa.

1933./1934. õ.-a. viimasel veerandil (15. III — 1. VI) korraldati 3 juhatusekoosolekut ja ühes T. P. G. Karskusringiga emadepäev. — 1934./35. õ.-a. on Enesekasvatusering piirdunud peamiselt koolidevahelise tegevuseala viljelemisega. 1934./35. õ.-a. tegevust algas Enesekasvatusering 27. IX 34 avakoosolekuga, kus kanti ette referaat „Usk ja luule“ õpetajalt J. Kimmel'ilt. Samal koosolekul kujunes kindlaks T. T. G. Enesekasvatuse-

koosolek). Siis on Ring korraldanud 2 liikmeteõhtut koos H. T. G. Karskusringiga, mis olid sisustatud referaatidega („Kategoriline karskusnõude põhjendus“ — H. T. G. õpilane A. Tamm ja „Mõtteid noorsoo karskus-enesekasvatusest“ — T. T. G. õpetaja Th. Thomson), muusikaliste ettekannetega ja deklatsioonidega. Koos Tartu keskkoolide usulis-eetiliste ringidega on peetud rida kõne- ja vaidlusköösolekuid, arvult 5, kus on esi-

nenud referaatidega prof. K. Ramul, kirikuõpet. Haamer, kohalik kato-liku preester ja õpilasi. T. T. G. ruumes korraldati 1934. a. semestri viimsel nädalal jõulupuu muusika-liste ettekannete, teelaua ja kingi-
tustega. Koolidevaheline kontakt on seega küllalt süvenenud. Nii

juhataja, K. Tammemägi IV-a — juh. abi, M. Sarv V-a — laekur, H. Tobias III-a g. — kirjatoimet., L. Sütt III-a g. — kirjat. abi. Õpetajasliik-
med: P. Konsap (hooldaja) ja T. Jakobson. Liikmete arv 48.

Möödunud õ.-aastal jätkusid Ringil pärast Õpilaspere aasta-

Reaalteaduste ringi juhatus:

istuvad — õpet. F. Laarens (hooldaja), L. Lõhmus (juha-
taja), J. Enno; seisavad — B. Meos, K. Rütli; puudub A. Parmson.

„T. T. G.“ toimetused:

istuvad — õpet. V. Käpa (tal-
lit. juht), õpet. A. Raielo, H. Puusepp (tegev toimet.), Aug. Raud (pea- ja vastutav toim.), õpet. S. Liiv; seisavad — L. Reinberg, L. Hermann, E. Tobias, A. Repson, E. Mõrd, H. Albert.

võib ühest küljest siiski Enesekasvatuseringi tegevusega rahulduda. Kuigi sisetegevuse aktiivsus Ringil on langenud miinimumini, on koolidevahelise kontakti näol loodud soodus alus tulevaseks intensiivse-
maks ringidevaheliseks koostööks. — Ringil on liikmeid 39.

Muusikaring.

Ring algas tegevust käesoleval õ.-aastal avakoosolekuga 21. IX 34. Juhatajate koosseis: A. Vent V-a —

päeva klaveritunnid; samuti töötas laulukoor. Ka olid Ringil kohustus-
sed T. H. K. S. poolt väljaspool kooli. Käesoleval aastal on olnud 1 üld- ja 5 juhatusekoosolekut. Tegevuskava oli ette nähtud üsna laialdane, kuid kõike ei ole saadud teostada. Ring on selgi aastal korraldanud klaveritunde, praegu vil. L. Lesta juhatusel. Ka on võimaldatud õpilasil Ringi klaveril harjutamine. Pingutust on olnud laulukoori säilitamisega, mis

kahjuks eelmisel poolaastal töötas loiult. Pärast jõule on laulukoor innukalt harjutusi pidanud ja ka esinenud. Laulukoori juh. on K. Tammemägi IV-a. Õnnestunuimaks algatuseks oli A. Lätte austusõhtu, mis kujunes meeleolukaks mõnusaaks koosviibimiseks oma õpilaste ja õpetajate vahel ja kust ka hr. Lätte ise osa võttis. Praegu on Ringil kavatsus toime panna koolidevahelist kontsert-huviõhtut. Ka viiuli- ja laulutunnid on tegevuskavas ette nähtud, kuid osavõtjate puudusel on need ära jäänud. Ring oleks võinud aktiivsemalt teetseda, kuid rahule võib jääda sellegagi, mis on tehtud, kuna Ringi peaülesandeks pole mitte väline tegevus, vaid just seesmine.

Spordiring.

T. T. G. ja T. T. K. Spordiringi käesoleva õppeaasta tegevus algas avakoosolekuga 14. IX 34, kus kujunes Ringi juhatus järgmiselt: L. Ahas IV-a — juhataja, L. Sööt III-a g. — juhataja abi, E. Rästa II-a — laekur, A. Parmson V-a — kirja-toimetaja ja N. Pehka IV-b — kirja-toimetaja abi. Õpetajad-hooldajad: L. Haamer ja M. Treier.

Spordiringi sihiks on olnud spordi igakülgne elustamine. Nii korraldas Ring läinud õppeaastal oma kooli õpilaste vahelise uisutamismisvõistluse ja -demonstratsiooni, kevadel ja sügisel sõudmis-, võrkpalli-, ja kergejõustiku-treeningtunde. Ka võttis Spordiringi käsi-pallinaiskond osa T. K. S. E. poolt korraldatavast keskkoolide-vahelistest käsipalli-võistlustest. Käesoleval aastal on Ringi tegevuskava olnud sarnane eelmise aasta omale. 16. II 35 korraldas Ring traditsioonilise uisutamismisvõistluse. Käesoleva aasta tegevust on eriti elustanud suusatamine. Peale selle on Spordiringi korraldusel õppeaasta läbi kestnud eravõimlemistunnid ülikooli võimlas. Ring kavatseb lähemal ajal korraldada klasside-

vahelise võrkpallivõistluse. Ring on pidanud käesoleval õppeaastal 1 üld- ja 7 juhatusekoosolekut. Liikmete arv ulatub 100 õpilaseni.

Üldiselt teotsetakse kaunis elavalt. Mainimisväärt on see, et Spordiringi naiskond tänavu on eriti aktiivne, vaatamata sellele, et möödunud aastal maksmapandud võistluskeeld valitseb praegugi. Treeningtundidel Laia tän. võimlas käiakse korralikult harjutamas, ja usume, et naiskond ka edaspidi niisama hoolikalt töötab. Muuseas peeti sõprusmäng E. N. K. S. T. G-ga, kus võitis meie Spordiringi naiskond kahe gamega. Seegi juba näitab, et töötatakse tõsiselt.

Reaalteaduste-ring.

T. T. G. ja T. T. K. Reaalteaduste-ring hakkas 1934./35. õppeaastal tegevust 26. IX avakoosolekuga, kus valiti uus juhatus, esitati möödunud aasta tegevuse aruanne ja arutati Ringi tegevuskava.

Juhatusse kuuluvad: L. Lõhmus V-a — juhataja, J. Enno V-a — juhataja abi, K. Rütli III-a — laekur, B. Meos V-b — kirjatoimetaja ja A. Parmson V-a — kirjatoimetaja abi. Õpetajaks-hooldajaks on F. Laarens. — Revisjonikomisjoni kuuluvad: H. Albert V-b ja E. Rosenblatt V-b.

Liikmeid on Ringil 1934./35. õ. a. 21.

Ring on pidanud 2 üldkoosolekut ja 4 juhatusekoosolekut. Ring korraldas fotokursused koos T. P. G. Foringiga. Kursusest osavõtjaid oli rohkesti mõlemaist koolest. Kursuste juhatajaks oli hr. F. Laarens. Kursused toimusid T. T. G. ruumes ja koosnesid teoreetilisest ja praktilisest osast. Teoreetilisest osast oli 10 tundi, kus tutvuti aparadi käsitusega ja fototehnika üldküsimumustega. Praktilisi tunde pole senini täielikult teostatud, kuna ilmastiku-olud on olnud hal-

vad. On kavatsus korraldada ka T. P. G. Fotingiga fotovõistlused. — Korraldati veel huviohtu koos T. P. G. Loodusteadusringiga.

Reaalteadusteringil on kavatsus korraldada edaspidi ekskursioon Ulila elektriijaama, samuti Tartu raadiojaama. Tahetakse teha kevadepäev väljasõite jalgratastel, võibolla ka jalamatku.

Õpilaspere häälekandja „T. T. G.“

„T. T. G.-d“ toimetavad ja talitavad praegu: Aug. Raud — pea- ja vastutava toimetajana, A. Raielo ja S. Liiv — ta abidena, H. Puusepp — tegeva toimetajana, H. Albert, L. Hermann, E. Mõrd, L. Reinberg, A. Repson, E. Tobias — toimetuse liikmetena, V. Käpa — talituse juhatajana. Läänud aasta toimetuse koosseisust lahkusid kaks innukat jõudu — mag. Joh. Aavik ja abiturient L. Raba, kelle kaastöö puudus annab ennast tugevasti tunda „T. T. G.“ üldilmes ja sisus.

1933./34. õ.-a. ilmus „T. T. G.-d“ 11 numbrit (viimane — kooli näituse number — ilmus 2. juunil). Käesoleval õ.-aastal ilmus 1. nr. 20. sept. Kogu õppeaasta kestel peab ilmuma 10 numbrit: 5 esimesel ja 5 teisel õppepöolaastal.

„T. T. G.“ lehekülgedetrükipinnas on ette võetud väike muudatus; ka ilmub ajakiri kartongkaantega ja kaanteilustisteta. Uutest aladest on juurde tulnud „Noorte loomingu“ osa, kus on ilmunud seni 1 kk. klassi õpilaste ilukirjanduslikke katseid. Peaaegu ära jäänud on „Keelenurk“, samuti on meeeldi välja jäetud „Igapäevase elu entsüklopeedia“, mis ei täitnud neid lootusi, mis sellele toimetusele pani. Illustratsioonidelt on „T. T. G.“ käesoleval aastal jäänud märksa ilmetumaks, kuna puuduvad vastava kaastöölisid. Linoollõikeid on andnud siiski A. Kosesson, H. Sika (end. õpilane), E. Mõrd. Klišeepildid on saanud H.-M. Amberg'ilt ja L. Hermann'ilt. On peatud läbi ajama ülesvõtte-piltidega, mida on ilmunud kõigis nreis kokku seniseni 26. Sõnaline kaastöö on tulnud enamasti toimetuse liikmetelt, kuid on saanud väärrikat kaastööd ka väljastpoolt toimetuse koosseisu. Kaastöö puudus pole end kunagi tunda andnud. Majanduslikult veab „T. T. G.“ vaevu otsi kokku, mispärast on tulnud mõnestki heast kavatsusest loobuda, mille all kannatab muidugi ajakirja üldilme.

Sõidult.

Ülal vaguni võrkriiulil rappub valgesse paberisse mähitud pakk. Teine suurem ja tumedam müksab teist enne jaama jõudmist. Rongi nõksatus tülitab rahulikku paberpakke.

Sõidavad inimesed ja nende kandamid.

Vurisevad ja vihisevad inimeste mõtted. Kes teab, mitu suurt probleemi kihutab edasi, vagunirattad löömas takti. Krigiseb vagunisse kuulmatult liivaraas ratta ja rööpa vahel — kriiksub inimõtte raasukenegi peas teisile kaaslasile kuulmatult, jääb tilluke-

sena ja abituna kuski vahele, krigiseb ja puruneb tolmuks.

Värisevad sõitja eidekese siidšalli narmad. Teine, vastasolija kõnetab, pilk silitab üle libeda siidpinna.

„Vist see teil juba nooremast ajast.“

„Tuli viiekümne aasta eest riitüüsi Kaukaasiast...“

„Ilus teine,“ õiendab küsija. „Ja narmad seoksed toredad. Ju arvasin, et nooremast ajast.“

„Eks siis olid uuest ajast, aga pea need ajad lähe... Vuhiseb kõik nagu tulekahjul... tulistes sä-

demetes mööda... Nagu sooja
hooga lööb läbi, kui ümber võt-
ta..."

Ülal vaguni võrkriiulil tonksab
raskem pakk kergemat. Jaam. Ei-

dekese siidnarmad seisatuvad.
Teine vaatab aknast välja. Siis
ütleb tasa, hääldab vargsi teise
pingini.

„Pea need ajad siis ei lähe..."

H. P.

Ah teid!

Ah teid päikesepäevade säravaid
aegu,
ah teid helkivate hetkede hiilga-
vaid astjaid!
Jood end joobnuks rõõmude tulvil
allikail,
purjetes kihkudest kihutat kirevail
laevul.

Ah teid sinasse sukelduvaid mõ-
tetelende,
ah teid õitesse uppuvaid minuteid
paljusid!
Õöd ei tulles siis laota hämaraid
hõlmu;
päevade harilik hallus närbub
kirkuseumba.

Kiirte eest pagedes mure a'ab hä-
maraid radu,
pole tal püsi ei veres, ei siin ega
sää!,
pildudes hirmunud pilke põgeneb
varjude real,
peatub vast kongides, koobastes,
säästes kadu.

Ah teid päikesepäevade säravaid
astjaid!
Teie järel külmetun talvises jäiku-
ses,
teie pärast avan pilkases öis pärani
silmad,
teie pärast joon kibedaid karikaid
kannatlikkuse telinguil.

Et seda enam teist rõõmustuda,
vaikin igatsuste ummikuis.

Ah neid lilli, mis katavad nukruse-
harju!

lr.

Elu on siiski ilus.

Ühel ilusal suvisel õhtul kerkis üles sätendav-sinisele taevavõlvile tohutu tumehall pilvemürakas. Seni kui ta ei olnud katnud loojuvat päikest, ei pöörnud keegi talle suurt tähelepanu. Peagi aga pimenes päike, hakkasid kostma õudsed mürinad ja hetkede tagant sähvatasid taevavõlvil tulised pikse-nooled. Ägedamaks muutus kõu, tihenesid välgud, pimenes ilm. Järsk tuuleiil keerutas maanteel kõrgele üles tolmupilvi, kiskus puudelt lehti ja paiskas neid hoolimatult laiali. Meri kohises ja mässas, nagu tahaks ta kogu maailma enese alla matta. Kõrged valged vahused lained viskusid kaldale. Aias ägasid ilusad saledad männid tormi võimuses ja sirutasid oma paenduvaid oksid nagu abipaluvaid käsi siia-sinna, kuna puude haprad tüved aina raksusid ja ähvardusid iga silmapilke murduda. Juba löid esimesed vihmatilgad suure hooga vastu akent ja seina.

Algas vihmavaling. Oli pilkane pime, vihma voolas nüüd mere-rena. Õudne oli olla. Peitsin pea padja alla, palvetasin ja soovisin, et ma enam ei elaks ja ei tunneks seda õudust ja oma väikese elu veel väiksemat väärtust. Ent sulgenud silmad, olin märkamatuks enesele uinunud vihma ja kõue marulaulu saatel.

Hommiikul, kui ärkasin, paistis päike rõõmsalt otse minu voodisse. Akna all lopsakas rohus hiilgas miljoneid vihmaveetilku, sätendades pärlidena. Avasin akna, ja laskudes aknalauale vaatasin kogu seda värsket ilutsevat loodust nagu mõnd ennenägematut imet. Ununenud olid eilsed elamused. Süda peksis mul nii valjusti, et tundsin ta lööke vastu aknalauda. Rinda asus nagu kahetsuse- või kahjutunne, et eile nii mõtlematuks eitasin oma olemasolu.

Elu on siiski nii ilus, kuigi vahest tuleb läbi elada hetki, mil kaob usk elusse. Seda enam tunded aga elu väärtust hiljemini, kui näed seda ilu, mida külluses meile pakub elu igapäev, mida me aga märkamatuks, mõistmatuks tajume, sageli asjatult nurisedes. Kui tore on oodata kevadet nii paljude lillede ja lõhnadega, helisevate linnulauludega! Ja milline nauding on siis, kui see kevad on tulnud! Kui joovastav on mängida suvel ja joosta metsi, mägesid mööda kaugele, ikka kaugemale!... Sulistada soojas merevees, lamada kuumal liival ja vallatada päikese käes nagu neegrilaps! Oi, see on nii ilus, et ei leia selle kujutamiseks sõnu!..

Helle.
(I kk. kl.)

Abiturientide võistluskirjatöö.

4. veebr. s. a. korraldati Tallinnas hasomini poolt kõigi Eesti Vabariigi keskkoolide abiturientide esindajate vaheline võistluskirjatöö teemal „Milleks kohustab Eesti riiklik iseseisvus meie noor-

sugu“. T. T. G-st käisid võistlusel Mall Sarv V-a, Helgi Puusepp V-b ja Salme Kaerama V-c.

Eesti Vabariigi aastapäevaks kuulutati välja võistlustöö tulemused, mis osutusid järgmiseks:

Esimese auhinna saaja H. Bötcher.

Esimese auhinna vääriliseks tunnistati Tallinna linna Gustav-Adolfi gümnaasiumi abiturienti Helmut Bötcher'i töö. H. Bötcher oli oma töö kirjutanud kahekõnena nooruri ja neiu vahel ja esitanud märgusõna all „Eesti noor“. Esimeseks auhinnaks oli kr. 150.

Teise auhinna, kr. 100, väärili-

seks tunnistati Narva linna ühisgümnaasiumi õpilane Arnold Rosental'i töö, mis oli esitatud märgusõna all „Murla“.

Kolmanda auhinna, kr. 70, vääriliseks tunnistati Tallinna linna Gustav-Adolfi gümnaasiumi õpilase Mihkel Liikase töö, märgusõna all „Mihkel“.

Peale eelpoolmainitute said kiitusekirjad: Narva linna ühisgümnaasiumi õpilane Ester Mets, kelle töö oli esitatud märgusõna all „Kodu“, J. Vestholm'i eragümnaasiumi õpilane Arno Lilienkampf, kelle töö kandis märgusõna „All right“, Pärnu linna poeglastegümnaasiumi õpilane Karl Kartau, kelle töö oli märgusõnaks „Tagalaht“, Tartu ühiskommertsgümnaasiumi õpilane Meinhard Park, kes oma tööle märgusõnaks oli pannud „Tartumaalane“, ja Rakvere ühisgümnaasiumi õpilane Rudolf Laanes, kes oli tarvitanud märgusõnaks „Unus multorum discipulorum scripentium“.

1., 2. ja 3. auhinna saanud tööd avaldatakse haridus-sotsiaalministeeriumi pedagoogilises ajakirjas „Eesti Kool“.

Välgatusi kolmandast veerandist.

(Veste.)

Kindlasti teavad kõik õpilased, pärastised „täisõiguslikud haritlased“, juba esimesest algkooli-klasist, et on olemas õppeaastal neli veerandit. Esimene veerand lõpeb (keelatud keeles) „kliistripühadega“ ja teine veerand jõulupühadega. Need kaks veerandit on vastuvaidlematult tänavu juba möödas ja nendest juttu teha oleks täiesti absoluutne — vabandage: absurdne! (Ei maksa pahaks pan-

na, et võõrsõnade tarvitamine meiesugustel küllalt sirgjooneliselt ei lähe. Kord juhtus — see oli alles hiljuti —, et üks tütarlaps ap-teegis küsis aspiriini asemel aspiranti). — Aga seda teavad samuti nooremadki õpilased, et on olemas veel kolmas veerand, mis pole kauge-ldki nii tühine kui need kaks eelmist. Kolmas veerand — see paneb juba punkti (nagu ütlevad meie pedagoogid). Aga, jumal kar-

ga appi, mis tehakse siis neljandal veerandil? Poisid — noh, need trefnoid, poikad, pedakad, videviku tudengid ja kaubapoisid—lähevad rivitrilli, „püsti ja pikali“ tegema, aga ega's tüdrukud selle pärast jää õmblema ja keetma: need vaesed tüdrukud peavad koolis tarkust tuupima. Raske asi! Aga ega ometi küll mitte enam neljandal veerandil! Selles veerandis pannakse punktile küsimärgisar-nane kõverik juurde või jääb endiselt püsima kolmanda veerandi punkt.

Katsume nüüd tagasi vaadata kadunud kolmandale veerandile, mis ei tule iialgi enam tagasi (Jumal tänatud!).

Imelik asi on meie koolimajas. Suurte tüdrukute kõrvale on asunud teotsema väikesed valgepäised Maimukesed ja mustapäised Martakesed. Kui sügisel lendasid rändlinnud lõunasse, siis poetusid meie koolimajja ka linnukesed, kes ehtasid siia endale pesa, nimetades seda keskkooliks. Väga armas! Aga ärge mõtelge, et need olid päris pääsukesed või kuldnokad. Ei. Ikka päris tõelised pääsukesed ei saaks meie koolimajas elada, sest nad ei kannataks siin külma välja. Need uustulnukad hakkasid pärast jõule, see tähendab kolmandal veerandil, ringi liikuma kummikoerakestega, kes toredalt piik-susid, kui neid väike „pääsuke“ tor-kas. Aga juba ammu enne kol-manda veerandi lõppu olid väike-sed kummikoerakesed kadunud. Vist polnud Maimukesel selle eluta olevuse jaoks enam portfelli ruumi, sest pidid ju alati kõik vihud ja raamatud kaasas olema, kuna iga minut võis langeda kaela mõni klassitöö (kui pole raamatut, kust siis maha kirjutad!).

Aga jätame nüüd need „pääsu-kesed“, sest meil pole neile kol-manda veerandi kohta midagi lait-vat ütelda, kuna nende käes on esi-mesi kohti järjestuslehel (vist aitas kummikoerte kõrvaleviskamine).

Kui need suured, need suured tüdrukud! Tunnistage otsemaid üles, mida olete teinud kolmandal veerandil! Mida olete teinud igal tunnil ja mida iga tunni lõpul! Seda võib küll kindlasti ütelda, et iga tunni lõpul kõikjal võis kuulda õn-nelikku hädast pääsmise ohet. Mis aga tehti sel tähtsal veerandil üldse? Oi, palju, palju! Ärge nüüd kohe jälle mõtelge, et oli tegemist ägeda õppimisega. See palju tähendab suurt osavõttu „ühis-kondlikest“ üritusist, nagu seda on igasugused peod. Oli ju tänavune kolmas veerand otse üle külvatud pidudega. Nii ütleb iga teine kooli-sõts, et möödunud veerandil ole-vat ta saanud niipalju kleiti trii-kida, kui muidu vahest aasta trii-kimised kokku. — Kui aga pidu, siis pidu. Ja mis seal siis pahaks panna, kui järgmine päev kujuneb „siniseks esmaspäevaks“! Ega siis tule ometi õppimisest midagi väl-ja. — „Olgu veel viimne laupäev peole minna,“ lubab väike blond käharpea, aga — võta näpust!

Jätame nüüd peod ühes tant-suga ja vaatame, kuidas oli lugu õppimisega sel ülitähtsal veeran-dil. — Vat selle kohta on küll kuri sõna ütelda. Ei saa kohe kuidagi aru, mis need õpilased üldse koo-lis käivad, kui nad ei õpi. Aga noh — moodne aeg! Mis korralik õpilane see ongi, kellel kurikuul-sat „puudulikku“ pole! Mõni on isegi nii rikas, et omab neid neli, viis, kuus. Kui siis niisugune „kor-ralik“ õpilane tahvli juurde läheb, ütleb üks meie pedagoogidest ikka ning alati: „Kellel pole peas, sellel on jalus.“ Et saapaid jalas kan-takse, seda teadsin ma küll, kuid nüüd tuleb välja, et ka tarkus võib olla jalus alias jalas.

Kolmanda veerandi viimase veerandi tundide ajal üle klassi vaadates võis märgata suurt muu-tust. Õpilased, kes olid varem nii naljatlevad, olid jäänud vaikseks. Oli niisugune tunne kohe, nagu oleksid matused või midagi sää-

rast, mille mõju paneb õpilased istuma kui vanad naised kirikus. Polegi ime! Oi seda pressi! Kui pärast niisugust vaikset tundi ilmusid mõne lõppenud tunni „surnumatja“ ette, siis selgitas see lähemalt asja umbes sellises versioonis: „Nimelt on ajad niisugused hullud! Arvan isegi, et viimnepäev varssi kätte jõuab. Vat siis seokesel juhul arvad, et mis ja milleks enam õppida. Ja et kino, uisutee (mis oli küll muidu rohkem veerandi alul) ja peod, üle kõige muidugi magamine, enam huvi pakuvad kui üks tühipaljas õppimine.“

Isegi elasin üle kenakesed vahetunnid sel kolmandal veerandil. Nimelt seisis asi selles (mine sa tea nüüd, milline vahetund see oli, aga mis sel vahetunnil juhtus, mäletan selgesti. See oli muidugi veerandi lõpppäevadel.) — Otsustasin oma „kaasvõitlejaga“ (kena, ilus tüdruk!) läbistada koridori. Selle ühes seinas asub uks, mis viib meie kooli „pühimasse“ paika — õpetajate-tuppa. Et ma sealt kergesti läbi ei pääsnud, lasksin end meeleldi tonkida ja pressida — saladuskuuri huvides. Pilku üle rüüna visates näen, et on lahti täielik ataak õpetajate-toale. Ei näinudki õieti enam muud, sest mind kanti õhus edasi ja mässeeriti, ent kui uuesti jalad maha sain, konstateerisin fakti, et olin keset saali. Tunnil, mis nüüd sellele vahetunnile järgnes, murdsin pead, et miks need õpilased ometi õpetajate-tuba ründasid (muidu olid nad alati õues päikesevanne võtmas). — Ohoi! Lahendus tuleb. Näen klassiski sedasama kahvatut nägu, millist märkasid koridoris, kus vahetunnil oli tormipress. Kirjutan pisikese kirja, millist kindlasti ilma kumerläätseta ei näe. Saan vastuse — saladus avastatud. Nüüd algab mul igav ootamine, muidugi vahetunni ootamine. Lõppeks ongi turr-turr-turrr! Jooksen mis hirmus. Ei julge tagasi vaadata, sest arvan, et mu taga lamab vähemalt paarkümmend õpi-

last maas. Et ka teised jooksevad, siis kiirustan samme (arvan, et lendasin õhus). Kui jõuan finišsi — õpetajate-toa uksele, vahib sealt juba mitusada silma vastu. Trügin ikka ligemale. Kõik on ärevil. Kui aga ilmub mõni õpetaja sellele pühale õpetajate-toa uksele, ehmatavad kõik nii ära, et mõnigi mõtleb minestamisele (niisugust asja õppisime algkoolis enne saksa keele tunni algust). Higistan nüüd siin nagu hull, aga õpetaja jutule ikka ei saa. Hakkamõtlema seisukorra üle, mis mind ootab kevadel. Mõtted lendavad kaugele... Kord seisn enda ees väikesena, siis jälle suurena, see tähendab, et ma oma minevikku ja tulevikku mõtetes sebritsen. Kui unistustest ärkan, leian end kahekesi oma kahvatu klassiõega. Seegi läheb, kuid mina jään. Äkki valdab mind suur hirm. Kustki kõrvalt kostavad trummlöögid. Sõda! — sähvatab mul peast läbi: vist on korraldamas õpilased revolutsiooni kahtede vastu. Kuid mõne momendi pärast selgub mulle, et pole tegemist mingisuguse revolutsiooniga, vaid et on alanud saalis võimlemistund. Muidugi on minulgi vaja tunnis olla. Loen sõrmedel, missugune tund mul peaks olema, kuid sellest pole kasu. Hüppan lähemasse klassi... Kõik nii veidrata nägudega ja kõik vahivad mind nagu imelooma. Torman klassist välja. Nüüd tuleb mulle alles meelde, et meil on inglise keele tund. Teen õudselt haige näo pähe ja vajun klassi. „Blease excuse me, I was at the doctors,“ pomisen ja istungi juba oma pingis. Hiljem järele vaadates selgub, et polegi arsti koolis olnud. Noh, pole viga — eksimine on ju inimlik!

Et ma seda eeltoodud nii muuseas mainisin, siis katsume nüüd kuhugi mujale tungida — muidugi ikka veel kolmandasse veerandisse (mitte küll sõna tõsisel mõttes). Astume siis arstikabinetti. Sel veerandil oli möllamas igasugused

„taudid“. Selle tagajärjel oli arstikabinett õpilasi alati tulvil täis. Küll oli seal kaalujaid (kõige rohkem muidugi), siis kurgu-, nina-, hamba-, kõrva-, kõhu-, käte- ja jalgadehaigeid. Siin kaalutakse nii, et hoia alt. Tuleb ettevaatlikult kõrvale hoida, sest pisimgi külgepuudutamine võib teha lärmi ja suurendada raskust. Ja kui siis tuleb ilmsiks, et on jäädud paar kilo kergemaks, võib juba unistada filmielust (tuleb vaid pilt saata ajalehte „Film ja Elu“, ja kohe oled star).

Kuid jätame need peod ja filmid ja isegi need vahetunnid seal õpetajate-toa ukse taga, sest need enam midagi ei aita. Mis tehtud, seda ei saa enam olematuks teha. Ja kui nüüd on lõppenud see kuri-kuulus veerand oma seiklustega ja

kui sellest on saadud nii üllatavad resultaadid, siis on kohe jõe hirmilusa eelseisva suve ees, mis algab juunis Anno 1935 ja lõpeb sellesama aasta lõikusekuul. — Selle veerandi õppetulemuste järele peaks mitmes klassis üle kümne õpilase kursust kordama jääma! Ja mina — kas ka üks neistsinatseist?!

Nii olid asjad-lood sel kolmandal veerandil. Ja ma manitsen teid, kallid koolisõsarad, et teie prõllasel neljandal veerandil hästi õpiksite, et mul poleks ruumipudust salapärase õpetajate-toa ukse ees, kuhu ma selle veerandi lõppedes kindlasti olen töötanud minna — teie olete seal juba küllalt olnud.

Selleks teile palju jõudu ja püsivust!

Its.

Oma endist head armast õpilast ja kooliõde

Johanna Loderaud'a

leinavad tõsises harduses T. T. G. õpetajad
ja õpilased.

Saatus on karm. Jälle on lahkunud üks õrn noor hing meie keskel. On möödunud paar nädalat, mil varises külm ja kare kruus, niisutatud omaste ja sõprade valusaist pisarast, ta viimsele puhkepaigale.

Meie sõbratari ja kooliõde lahkumine tuli ootamata. Kuigi olime teadlikud ta raskest seisukorrast, ei kadunud ometi lootus meie hingest teda veel näha eneste keskel. Tundsime teda kui heasüdamelist, õrnahingelist, enesesse tõmbunud tütarlast. Kunagi ei kaevanud ta oma muresid teistele, ehkki tal leidus palju sõbratare, kes meeeldi oleksid tahtnud tungida ta hinge. Lahkumisel oli ta pisut lasknud pilku heita oma hinge, kuid rohkemaks ei jatkunud tal enam aega — ta oli alanud liiga hilja.

Vilju hilistalve tuulise ilmaga seisime ta avatud kalmu ääres ja puistasime talle mälestuseks järele sireliõisi, mille õitsedes ta oli igatsenud kord surra. Nüüd saabus ta surm siiski liiga vara. Ei paistnud veel päike soojalt, et õitsenud veel koduväralval sirelgi.

Igavesti püsib mälestus Sinust, Sa hell tütarlaps! Ela hästi oma uues kodus!

T. T. G. V-c klass.

Kooli elu.

Traditsiooniline T. T. G. ja T. T. K. loterii-allegri

korraldatakse sel aastal 4. ja 5. mail kooli ruumes. Korjandus on hoogsalt käimas. Viimasel nädalal enne kevadpühi tuleb korjanduslehtede kontroll. Ühtlasi võetakse ka korjandused vastu neilt, kes oma korjamistöö on lõpetanud. Viimane korjandushooaeg on muidugi pühade vaheajal. Korjajad võistlevad nii omavahel kui klasside kaupa. Rohkem korjanuile on kolm auhinda: I auhind — kooli vormikleit ja põll, II auhind — portfell, III auhind — kooli suvikleit. Kõige rohkem korjanud klass saab loa korraldada väljaspool järjekorda ekskursiooni sinna, kuhu soovib. — Peale väliskorjanduse kingib iga õpilane loteriile isiklikult ühe asja.

Ettekannete-osas esinevad kõik klassid, pannes välja oma huvitavaima ja päevakohaseima. Loterii tegelik korraldamistöös loovad kõik õpilased kaasa.

Kuna senised traditsioonilised kooli-loteriid on õnnestunud väga hästi, jääb lootus, et eelolevgi loterii möödub niisama, kui mitte paremini.

Selleks hoogu, jõudu, edu!

Mõningaid teateid koolielust. Eksamid ja muud.

Koolitöö lõpeb kevadpühade eel 13. apr. ja algab pärast kevadpühi 29. apr. Eksamid ja kordusnädalad algavad 15. mail, kuna õppetöö lõpp käesoleval õ.-a. on 7. juunil.

Ametlikud eksamid on (kui uusi korraldusi ei tee haridussotsiaalministeerium) järgmised: V kl.: 1) eesti keel kirjalikult, 2) võõrkeel kirjalikult, 3) kod.-teadus suuliselt, 4) ladina keel ja vastavad eriained suuliselt. — IV kl.: 1) matem. kirjal., 2) II võõrkeel suuliselt, 3) psühholoogia suuliselt. — III g. kl.: 1) maateadus suuliselt, 2) I võõrkeel kirjalikult. — II kl.: matem.

kirjalikult. — III kk. kl.: eesti keel kirjalikult.

Peale selle on kavatsusi teha mõningaid mitteametlikke katseteid üksikute ainete alalt (näit. IV klassidel saalis katsetöö kirjalikult eesti keeles jne.).

Kordamiskavad annavad õpetajad juba lähemal ajal õpilastele kätte.

HELILOOJA A. LÄTTE AUSTAMIS-ÕHTU.

Teisipäeval 19. III toimus T. T. G. ja T. T. K. Muusikaringi korraldusel A. Lätte auõhtu helilooja hiljutise 75. sünnipäeva puhul. Õhtu, millest võttis osa ka hallipäine helilooja ise, kujunes meeolukaks austusavalduseks meie helikunsti patroonile.

Koosviibimise avas Muusikaringi juhataja A. Vent, kes andis juubilarile üle kimbu punaseid tulpe. Seejärele kandis Muusikaringi laulukoor õpilase K. Tamme mäe juhatusel ette kaks laulu Lätte loomingust, nimelt „Tantsulaulu“ ja A. Haava „Tuks-tuks“. F. Krimm'i viimisteldud klaverisoolole (A. Lätte „Muusikaline moment“ ja „Masurka“) järgnes dir. J. Roosi päevakohane kõne. Härra Roos pöördus soojade sõnadega meie helidekuninga Lätte poole, rõhutada tugevasti A. Lätte määratud tähtsust, mis ulatub eesti muusikajaloo kaugemale. Härra direktor lõpetas oma kõne lausega: „Lätte ei sure kunagi, tema ja ta looming on suremata!“ Kõne lõpuks esitati F. Krimm'i poolt klaveril Lätte esimene kompositsioon „Oh võiksin ma linnutiivul“. Järgnesid lauluettekanded õpilastelt H. Kullam'ilt (A. Lätte „Tõistre-Tõnu“) ja A. Michelson'ilt (A. Lätte „Alpilill“). Lõppettekandena esitati kooli üldkooi poolt hr. P. Konsap'i juhatusel kolm A. Lätte laulu („Ärkamine“, „Laul rõõmule“ ja „Kodumaa laul“).

Pärast seda, kui oldi veel ülevas meeoleolus viibitud teelauas, lõppes õhtu hr. direktori lõppsõnaga, millele liigutatud helilooja vastas lühikese kõnega. A. Lätte austusõhtut, millest osa võtsid umbes 100 õpilast ja mitmed õpetajad, võib — nagu Muusikaringi eelmisigi selletaolisi ettevõtteid — täiesti õnnestunuks lugeda.

Eesti Vabariigi aastapäeva pühitsemine.

23. veebruaril kell 12 kogus T. T. G. ja T. T. K. õpilast ja õpetajaskond saali, et pühitseda üheskoos Eesti Vabariigi aastapäeva.

Esmajoones kanti ette koorilaulud — A. Lätte „Ärka üles, isamaa“, Nerep'i „Las kasvame“ ja M. Hermann'i „Kalev ja Linda lõpukoor“ kooli laulukoorilt õpet. P. Konsap'i juhatusel.

Järgnes kõne dir. J. Roos'ilt, kes mainis, et peaksime rohkem mõtlema oma riigile ja rahvale, et peaksime kasvama, saama suuremaks kui oleme, sest iseseisvus pole langenud meie sülle mitte kingina ega võiduloosina, vaid meie oleme ta saavutanud suures õilsas võitluses. Ühismeele- ja vabadusetunglad valgustagu edaspidi ka meie teid ja radu.

Sellele huvitavale ja sisukale kõnele järgnes klaverisoolo K. Tammemäelt V-a. Päevakohaste deklamatsioonidega esinesid E. Kuke melk III-b („Uue päeva algel“ — J. Schütz) ja H. Kama V-b („Pööriööl“ — J. Schütz).

Lühikese kõne kandis ette Õpilaspere vanem H. Puusepp, soovitudes noortel jätkata edasi senitehtud tööd.

Meeleolukale aktusele ütles lõppsõna dir. J. Roos, misjärele lauldi ühiselt „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“.

Rahvaaktus.

Iseseisva Eesti suurpäeval, 24. veebr., korraldati T. T. G. ja T. T. K. ruumes rahvaaktus. Avasõna ütles dir. J. Roos, nentides, et eestlaste

iseloamus on sündinud, eriti möödunud aastail murranguid. On sulanud jää rahvusliku iseolemise ümbert, on tõusnud tarve vaimuvara järele ja on märgata püüdu üksmeelse rahvusliku töö ja ülesehituse järele.

Samas meenutati paariks minutiks vaikselt püsti seistes meie kangelaslikke langenuid, kes, võideldes püha vabaduse eest, andsid ohvriks oma elu. Koor laulis nende mälestuseks: „Muru kasvab mulla peale“.

Järgnesid koolikoori laulud õpet. P. Konsap'i juhatusel: A. Lätte „Ärka üles, isamaa“, Nerep'i „Las kasvame“ ja võimas M. Hermann'i „Veel kaitse, kange Kalev“. Sõjaväe-orkester esitas pärast seda eesti rahvalaulu motiividest koosnevaid muusikapalu.

Ülevaatliku ja huvitava kõnega meie iseseisvuse saavutamisest ja eesti talupoja arengust majanduslikkude paremuste saavutamise suunas esines õpet. J. Konks, millele järgnes õpet. T. Jakobson'ilt klaverisoolo.

Huvitavad, nüansside-rohked ja efektsed olid õpet. J. Pütsepa korraldatud elavad pildid.

Kavas olid veel võimlemisettekanded õpilasrühmalt õpet. L. Hammer'i juhatusel, massdeklamatsioon — A. Adson'i „Külaline“ — õpet. E. Tooms'i juhatusel. Päevakohaste deklamatsioonidega esinesid E. Kukemelk III-b (J. Schütz'i „Uue päeva algel“) ja H. Kama V-b (J. Schütz'i „Pööriööl“).

Tüseda ja huvitava kavaga aktuse lõpetas insp. S. Pruuden, soovides, et elustuksid taas rahvasmuistse Kalevi ja Linda eeskujud. Ühiselt lauldi lõpplaulu „Mu isamaa armas“.

Lastevanemate-komitee pidu-õhtule,

mis peetakse 31. III õhtul kooli saalis, juhime õpilaste, nende vanemate ja tuttavate tähelepanu.

